

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

A második forradalom I. kötet: Hit és küzdelem

11. rész

Ma létezik az "Egyeztetett fellépés", amely lényegében valami hasonlóval próbálkozott, és néhány rendszerpolitikus arról álmodott, hogy egyfajta gazdasági tanácsá alakítja át, amely valódi döntéshozatali jogkörrel rendelkezne (ez valóban közel állna a korporativista elképzelésekhez, azonban az ilyen mechanizmusok soha nem működhetnek egy demokratikus rendszerben, amint azt a tapasztalat mutatja). A közös újjáépítésre való felhívástól Ehrhard "megalakult társadalmon", Schiller "Egyeztetett akcióján", Brandt "Szociális partnerségén" keresztül ("A jó szomszédok nemzete akarunk lenni, belül és kívül egyaránt") az Egyeztetett akcióból egy gazdasági tanács tervéig, amely egyfajta gazdasági parlamentként (korporációként?) alakulhatna ki, az egész háború utáni időszakot áthatja az egykor létező és brutálisan összetört Volksgemeinschaft emléke.

De ezekből a próbálkozásokból hiányzik az idealista háttér, és így a meggyőző és átható erő. (Mekkora örömmel fogadták 1933. január 30-án a Volksgemeinschaft hajnalát, és mennyi gúnyolódás zúdult szegény Ludwig Ehrhardra és az általa megalakított társaságra, amelynek alap gondolata nem is volt olyan rossz).

De ahol a közösségi tudatosságra való felhívás helyenként még mindig sikerrel jár, például a munkásosztály egyes csoportjai körében, ott nem több szabadsághoz és igazságossághoz vezetett, mint egykor, hanem kizsákmányoláshoz és a

munkavállalók érdekeinek semmibe vételéhez. A liberális kapitalista rendszer képtelen a munkás érdekeit képviselni, ezért a nemzetiszocialista mozgalom feladata lesz a német munkásság felvilágosítása arról, hogy a demokraták milyen visszaélésekkel élnek a múlt fogalmaival.

Munkáspárti küldetésünket komolyan kell vennünk, hiszen a munkásosztály alapvetően az egyetlen egészséges réteg ebben a nemzetben, egy olyan időszakban, amikor az értelmiség hódol szellemi életünk bomlásának, a burzsoázia pedig vagy gyáván és tehetetlenül nézi, vagy már régen az álmvilág örvényébe süllyedt. Az egyszerű munkáshoz, a romlatlan, becsületes és szorgalmas német polgárhoz kell fordulnunk. A nemzetiszocialista mozgalom nem engedheti meg magának, hogy a munkásosztály jogos érdekeit és követeléseit bárki is felülmúlja, és főleg nem az áruló marxisták, akik csak az egyik rabszolgaságot akarják egy másikra cserélni.

Nevezzük ezt osztályharcnak, ha tetszik: **A nemzetiszocialisták a német munkásmozgalom hagyományához tartoznak, nem pedig a polgári osztályállaméhoz!**

A szocialista közösségnek, a német Volksstaatnak semmi köze a liberális-kapitalista rendszerhez. Azonban csak benne szűnhetnek meg az osztályok és rétegek közötti ellentétek, csak benne alakulhat ki a népközösség. Akkor megszűnik a képmutatás és az anyagelvűség, és a nemzetgazdaság talpra áll. Nem szabad hagyni, hogy úgy folytatódjon, hogy a termelés már nem a szükségletek kielégítése érdekében folyik, hanem a szükségleteket mesterségesen gerjesztik, hogy a termelés fennmaradjon. A vágyak és étvágyak felkorbácsolása, a szükségletek mesterséges felkeltése a féktelen materializmus legjobb eszközévé vált! Keserű bosszút fog állni, amikor az embereknek vissza kell térniük a földre!

Egy olyan társadalomnak, amely már nem támaszkodhat polgárai ideális egyetértésére, hanem csak az anyagelvűségre, azaz az ember legalantasabb ösztöneire - irigység, kapzsiság, hiúság és kényelem - való állandó hivatkozásnak köszönhetően marad fenn, el kell pusztulnia! Mindez természetesen nem csak Nyugat-Németországra vonatkozik; elvileg minden liberális-kapitalista államban megtaláljuk a korrupció és a belátástalan vakság, a képmutatás és az anyagiasság jellemzőit. Csak más nemzeteknél enyhíti valamelyest e szerencsétlen államforma következményeit a természetesen kialakult nemzeti érzés, amely szerves védőbástyát jelent a mesterséges dekadenciával szemben.

Ne hagyjuk magunkat becsapni:

Az biztos, hogy a BRD belföldön stabilabb, mint a szomszédos államok. Ha a demokratikus eszme - amennyiben egyáltalán beszélhetünk ilyen eszméről -

képtelensége, hogy megbirkózzon a jelen és a jövő problémáival, itt kevésbé nyilvánvaló, mint ott, ez a nemzeti közösség nemzetiszocialista eszméjének késői következménye. De más nemzeteknek jobban sikerült megőrizniük a lelküket, mint nekünk, németeknek. Ők gyakran egészségesebbek - fizikailag, szellemileg és lelkileg. Ez az USA-tól való szolgai függőségünknek és a rendszer haszonélvezőinek fanatikus vágyának köszönhető, hogy teljesen alkalmazkodjanak az amerikai "életmódhoz". Németország elvesztette a lelkét: **a nyelv, a kultúra, a zene, a szokások és az életmód szinte teljesen amerikanizálódott.**

A rendszer egy olyan fiatalságban gyönyörködik, amely "rágógumit" rág, "menő", amely "IN"-nek tartja, hogy hosszú hajat viseljen és "jointot" szívjon, miközben popzenét hallgat. A másik, a nemzeti ifjúságot viszont a demokraták (nácik - fúj!) szerint be kellene zárni.

Mert ők tényleg léteznek, ez a másik, nagyrészt ismeretlen ifjúság. Egy idősebb generáció után, akinek az összeomlással minden eszménye és reménye szertefoszlott, és a romok nemzedéke után, akik a háború és a vereség nyomorúságát ösztönösen a hanyatló nemzetiszocializmusra fogták - mindkettő fogékony volt a győztesek átnevelésére; mindkettő különösebb gondolkodás nélkül élvezte az új jólétet, és nem érezte a demokratikus állameszme belső valótlanosságát - most felnő egy fiatal nemzedék, amely már nem hiszi el mindazt, amit a változatlan ellenséges propaganda mintegy negyven éve hangosan hirdet, amely a korabeli történelmi igazságot keresi, és eközben újra felfedezi a nemzetiszocializmust.

A fiatalság mindig idealista, és őszinte a szeretetében és a gyűlöletében is!

Az ifjúság tehát a liberális-kapitalista rendszer természetes ellentéte is!

A német szabadságmozgalom tehát a német ifjúság mozgalma és népünk jövője. Egy államot nem lehet többségi döntésekkel vezetni. A problémák túl bonyolultak. Hogyan tudja például az átlagpolgár, ha komolyan veszi választói felelősségét (és hányan teszik ezt egyáltalán?), meghatározni a gazdaság- és pénzügypolitika irányát? És ez csak egy terület - más kérdések sem egyszerűbbek. Egy államot sem olyan embereknek kellene kormányozniuk, akiket viszont többségi szavazással választottak meg.

Végidőkben élünk, és ez a túlélés kérdése. Egy ilyen helyzetben a legrátermettebbekre, a legjobbakra van szükségünk a csúcson, és nem egy államra, amelyet a nemzetközi jogász professzor, Dr. Fritz Münch a következőképpen ír le:

"Olyan országban élünk, ahol a politikai szólás- és véleménynyilvánítás szabadsá-

ga alapvető jog, és ahol minden félkegyelmű újságíró és irodalmár, minden kommersz komikus és pornográf, minden idióta és disznó, minden bolond és szent politizál."

Az egyén önrendelkezése csak akkor lehetséges, ha az élet legközelebbi területére - közösség, munkahely stb. Itt demokratikusabbak vagyunk, mint a demokraták, mert az együttgondolkodás viselése itt a szabadság egy darabja, és így a szocialista közösség lényege. Az egyének a párt ágain keresztül a politikai sorsukban is részt vesznek. De a konkrét egyéni döntések a közigazgatás, a gazdaság és a politika területén a szakértők kezében vannak. Ha ezt nem tartják tiszteletben, az eredmény vagy káosz lesz, vagy az uralom a háttérben lévő névtelen hatalmakra és csoportokra száll, miközben a fényes homlokzatot négyévente újrafestik. **A nép nem kormányozhat, csak a népért lehet kormányozni!**

"A többség? Mi az a többség? A többség badarság! Értelme mindig is csak a keveseknek volt. Mérlegelni kellene a szavazatokat, nem pedig számolni. Az államnak el kell pusztulnia, korán vagy későn, ahol a többség győzedelmeskedik és a tudatlanság dönt." - Friedrich v. Schiller

"A demokrácia egy statisztikán alapuló babona!" - Jorge Luis Borges

HARCOLJ A MARXIZMUS ELLEN

A marxizmus a liberális eszmével együtt a második világháború világtörténelmi összecsapásának győztese volt. Szintén a materializmuson alapul, de a demokráciával ellentétben a második pillére nem a képmutatás, hanem az erőszak. Szellemi szempontból a marxizmus mindenképpen komolyabban veendő, mint a demokrácia, amely a marxista kihívással szemben éppoly tehetetlen, mint a nemzetiszocialista eszmével szemben. A hatalmas bonni besúgó- és rendőri apparátus urai nem értik, hogy egy eszmére nem lehet csak erőszakkal válaszolni - egy jobb eszmét kell ellene állítani.

Szilárd meggyőződése, hogy a német népnek csak egy választása van - a választás a bal és a jobboldal, a marxizmus és a nemzetiszocializmus, a kényszerállam és a népi állam között. Erről felvilágosítani a népet a német szabadságmozgalom feladata, ezért követeli az NSDAP létezésének engedélyezését. Nemzetiszocialista mozgalom nélkül Németországban, mint más fehér államokban, a kommunizmus fog uralkodni. Nagyon sokan érzik ezt ebben az országban, és igazuk van, amikor azt kérdezik maguktól: "A kommunista pártot megengedik - miért tiltják be az NSDAP-t?".

A választ Dr. Goebbels adta meg a Kampfzeit egyik beszédében, amikor kifejtette

:

"A bolsevizmus minden bizonnyal a demokrácia törvénytelen fia. Időről időre szégyenkezik miatta, de európai életünk kritikus óráiban a demokrácia anyai érzése mindig újból kitör ... És akkor mindkettő újra egy frontban áll, korábban csak a tekintélyelvű, nacionalista állameszme elleni lökésben egyesülve, amelyet joggal becsülnek és ismertek fel legádázabb és legveszedelmesebb ellenfelüknek."

Ezért a nemzetiszocialista mozgalom nem veszi át kritikátlanul a burzsoá antikommunizmust. A jelszavunk változatlan marad: **Sem kapitalizmus, sem kommunizmus!**

Nem az a feladatunk, hogy megvédjük a nagykutyák pénzeszsákjait a forradalmi áradattal szemben, hanem az a kötelességünk, hogy megvédjük népünk dolgozó tömegeit a materialista diktatúrától és a gátlástalan kizsákmányolástól, függetlenül attól, hogy az ellenfél milyen álarcot visel - mert mindig ugyanaz a materialista felfogás az, amely az emberi méltóság, a szabadság, a társadalmi igazságosság és az idealista előrelátás ellen rohamot indít. Így a demokrácia nagykutyájában, amelynek munka- és erőlködés nélküli jövedelme csak a köznép rovására lehetséges, harcolunk a kommunista funkcionárius ellen, aki rabszolgaként üldözi a munkásokat újabb és újabb, fizetetlen plusz műszakokba. A marxista ellenfélben viszont, aki csak álforradalmi frázisokkal uszítja a németeket a németek ellen, olyan kapitalisták ellen harcolunk, akiknek antiszociális magatartása a marxizmust egyáltalán lehetővé tette. De mi mindig a materializmus ellen állunk, amely az emberben csak a kizsákmányolás tárgyát látja - vagy egy embertelen gépezet kerekének apró fogaskerekét, egy lelketlen fogyasztói robotot, vagy a kék hangyát, a munkaszolgát. Nem akarunk sem arany, sem vörös Internacionálé alatt élni - szabadok akarunk lenni!

A marxizmus két szempontból is jelentős számunkra, először is mint dogmatikus ideológia, másodsor pedig mint uralmi rendszer, amelynek fogságában a világ népességének jelentős része - köztük két nagy és erős nemzet - van: Oroszország és Kína.

A marxizmus a liberális kapitalista rendszer ellenprojektje, amely logikai koherenciájában lenyűgöző. Ez egy hatalmas, gondosan megtervezett gondolatrendszer, amelynek ideológiai merevsége és dogmatikus idioszinkráziája azt állítja, hogy felgöngyölytette a történelem menetét és kidolgozta a múlt, a jelen és a jövő csalhatatlanul helyes elemzését. Hiábavaló a marxista filozófia részletes kritikáját adni. Ezt az ideológiát nem a részletek tanulmányozásával értjük meg - az érvelés túlságosan logikus, és a kapitalizmus ellentmondásainak elemzésének részleges helyességét mi egyáltalán nem vitatjuk -, hanem az alapokat kell megvizsgálni. Itt azonban világossá válik, hogy már Marx alapfeltevései is tévesek, és ezért az egész marxizmus - eszmetörténeti szempontból nézve - grandiózus tévedés, hiába-

való szellemi erőfeszítés, mintegy matematika, amely azon az alapfeltevésen alapul, hogy kétszer kettő egyenlő öt!

Karl Marx ideológiájának központi mondata, amely nem csak itt bizonyul a materializmus igazi gyermekének, ez: **"A lét határozza meg a tudatot"**. Ez azt jelenti:

Az ember fizikailag és szellemileg kizárólag az életének anyagi körülményei szerint fejlődik. Minden más - vallás, nevelés, nemzet, öröklődés, faj stb. - csak mesterséges "felépítmény". - csak mesterséges "felépítmény", illúzió, amely elhomályosítja a proletariátus szemléletét osztályérdekeiről - és ez az egyetlen gondja. Ritkán ítélték meg az ember természetét annyira félre, mint itt Karl Marx - ami csak zsidó származásával magyarázható -, mert ez a filozófiai alaptétel már a magja annak a jövőbeli embertelenségnek, amelyet a megvalósítására tett kísérlet elkerülhetetlenül magával hozna. Csak egy zsidó képes ennyire az értelmet, a hideg elméletet az ember lényege fölé helyezni, csak ő képes megtagadni az érzelmi világ és világnézet értékeit és tényeit, és az embert kizárólag eszközként, kémiai elemként felfogni a társadalmi átalakulás folyamatában.

A marxizmus egyetlen hadüzenet kontinensünk nyugati, idealista hagyományának, és jellemző, hogy a marxizmus, saját logikájával és előrelátásával ellentétben, csak Ázsiában, ahol az embert mindig is alacsonyabb rendűnek tartották a kollektívánál, és az elmaradott nemzetekben kapott igazán lábra, de nem a fehér világ nagy nemzeteiben, amelyekhez Marx valójában reményeit fűzte. Itt mutatkozik meg mozgalmunk első és döntő ellentmondása a marxizmusnak. A marxizmust mint ideológiát semmi sem rázta meg annyira a több mint százéves történetében, mint a nemzetiszocializmus megjelenése!

A nemzetiszocializmus az élő bizonyíték a materialista emberkép ellen, az akarat győzelme a kényszer felett, a szellem győzelme az anyag felett. Tudjuk:

"A tudat határozza meg a létet!" Az ember a genetikai adottságai által meghatározott keretek között az, amivé lenni akar.

Egy önálló paraszt, egy hivatalnok, egy kisiparos nem csatlakozik a proletariátushoz, mert a kapitalizmus tönkreteszi a gazdasági létét. Az a munkás, aki szereti a hazáját, és nem tekinti magát a világproletariátus részének, elveszett a marxizmus számára, bárhogy is határozza meg osztályhelyzetét. És míg a marxizmus a termelési eszközök társadalmisításától várja a megváltást, addig a nemzetiszocializmus az embert társadalmisítja, hatalmat szerez a tömegek szelleme és képzelete felett: **Az eszmény győzedelmeskedik az anyag felett!** Ma sincs ez másképp:

A német szabadságmozgalomnak százalékban kifejezve biztosan több tanonc, munkás és munkanélküli Volksgenossen van a soraiban, mint a "munkásosztály

élcapatának", a kommunista pártnak, amely - ismét saját logikájával ellentétben - értelmes módon inkább az elégedetlen burzsoáziára, mint a német munkásra apellál. Mi nem a munkásmozgalomról beszélünk, mi egy munkásmozgalom vagyunk. Ez is megkülönböztet bennünket a kommunista csoportoktól.

A marxizmus második alaptétele:

"A történelem az osztályharcok története." A marxista elmélet szerint a kapitalizmus korában két osztály áll egymással szemben: a kapitalisták, akik birtokolják a termelőeszközöket és kizsákmányolják a munkásokat, és a proletárok, akiknek nincs semmijük, csak a munkaerejük, amelyet a megélhetés érdekében el kell adniuk a kapitalistáknak. A kapitalizmus elkerülhetetlen fejlődése oda vezet, hogy egyre több termelő vagyon halmozódik fel egyre kevesebb tőkés mellett, miközben a középosztály és a kis önfoglalkoztatók a kapitalizmus ellentmondásain és válságain keresztül a proletariátusba süllyednek, amely így egyre erősebbé és erősebbé válik. A mindenkit érintő kizsákmányolás és elnyomás közös osztálytudatot hoz létre (a Lé határozza meg a tudatot), a rendszert végül a munkásosztály megdönti, és átveszi a vezetést a kommunista társadalom felé vezető úton. Nagyon röviden összefoglalva nagyjából ez a fejlődés, ahogyan azt Karl Marx eredetileg elképzelte. Mindenki tudja, hogy mindebből semmi sem valósult meg:

A kapitalizmus ügyesebbnek és alkalmazkodóbbnak bizonyult, mint azt akkoriban bárki is gondolta volna, tekintettel az ipari forradalom szörnyű nyomorúságaira. A marxizmus egyáltalán nem a magasan fejlett, erős, magabiztos munkaerővel rendelkező iparosodott országokban győzött, hanem az olyan fejlődő országokban, mint a cári Oroszország és a Kínai Köztársaság. A köztisztviselőkből, alkalmazottakból és kis önfoglalkoztatókból kialakult középosztály, amelynek léte a liberális-kapitalista rendszerben állandóan veszélyben van, de amely ennek ellenére nem érzi szükségét, hogy a proletariátushoz számítsa magát (a tudat határozza meg a létet), és amely ezért válság idején mindig a kapitalizmus és a kommunizmus közötti harmadik utat keresi.

Természetesen a marxizmusnak van értelme, amikor osztályharcról, kizsákmányolásról és a kapitalizmus elkerülhetetlen válságairól beszél, de csonka, dogmatikus világnézet mindezt a proletariátus és a kapitalisták közötti osztályharcnak tulajdonítani. A társadalmi valóság ennél összetettebb:

A liberális-kapitalista rendszerben az emberek számtalan csoportra, pártra, egyéni és egyesületi érdekre, rétegre, osztályra és szakmai szövetségre, ideológiára és véleményre tagolódnak - mindenki harcol mindenki ellen. Nincs

egységes proletariátus közös osztályérdekkel:

A szakmunkás megveti a segéd munkást, a mesterember jobbnak tartja magát a többiekénél, az alkalmazott büszke az irodájára, lenézi a kétkezi munkásokat és a vállalat gerincének tartja magát, a vezető beosztású alkalmazott közelebb érzi magát a vállalkozóhoz, mint a többi bémunkáshoz.

Mindenütt egyéni érdekeket látunk munkálkodni. Semmi sem lenne jobb, ha a - nem létező - proletariátus nevében annak önjelölt élcsapata, egy kommunista párt ragadná magához a hatalmat. A nép kénytelen lenne úgy tenni a külvilág felé, mintha most már "a munkásosztály" lenne, de valójában csak elnyomott népnek érzi magát, amely megtévesztett funkcionáriusok uralma alatt áll. Ez az oka annak, hogy Adolf Hitler arról beszélt, hogy a nemzetiszocializmusnak "az embert és nem a termelőeszközöket kell társadalmasítania".

Az embereket meg kell győzni arról, hogy vannak dolgok, amelyek mindannyiukat összekötik, és hogy ami egyesíti őket, erősebb, mint ami elválasztja őket. Meg kell tanulniuk, hogy közösségnek érezzék magukat, akkor ők is közösséggé válnak. A nemzetiszocializmus feladata, hogy a társadalmi igazságosságot biztosítsa, hogy mindenkit egyformán tiszteljen - a Volksgenossen nem egyenlőek egymás között, de ugyanolyan tiszteletet érdemelnek, ha mindegyikük a maga helyén a legjobbat teszi a völkisch közösségért -, és így hagyja, hogy a Volksgemeinschaft újra létrejöjjön. Akkor az osztályharcot felváltja a nemzeti szocialista népi állam osztályharmóniája, amelyet nem lehet és nem is szabad kikényszeríteni, hanem, mint egykor, a népi elvtársak meggyőződéséből kell fakadnia, és amely úgy különbözik a liberális kapitalizmus jelenlegi viszonylagos nyugalmától, mint a gyógyító alvás a kómától. A marxizmus utolsó, számunkra ebben az összefüggésben fontos elve az "internacionalizmus".

A marxisták azt mondják, hogy az egyik ország elnyomott proletárjának több közös vonása van bármely más ország elnyomott proletárjával, mint hazája kapitalistáival. Amint az várható volt, a marxizmus így tagadja a nemzet, a faj és a hazaszeretet közös kötelékeinek létezését. Egy nép csak az összetartozás akarata által válik nemzetté - de ha ez megvan, akkor a nemzet erősebb mindennél.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHWERT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast 70 Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Welt präsent. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Führerrolle von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgerottet, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterlich treu und Kampfbereit, um jeden Schaden zu beheben, den die Welt durch die Verbrechen unserer Väter erleidet. Die Bewegung ist zwar wieder geboren, aber die Größe der historischen Verbrechen ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die europäischen Grenzen sind aber nicht, die Völkermord - gegen alle unsere Väter (?) - zu beenden. Seine Mord und Ermordung, Chrenkung und Kammernichtung.

Ob "Lager" oder "Ghetto", ob im Weltkrieg oder im Stromkampf, ob auf Propagandaplakaten, in der Luft oder auf einem Bildschirm, immer auf dem Weg zum Sieg!

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.08.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásnak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.movingtheconscious.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknázása. Az ember információit keres egy dolgról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezz lennél, aki feltársa az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felkutatni hozni. Ismét az internetek

the NEW ORDER

Number 176 (102)   Founded 1978   April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and miscegenation.

Whether "Lager" or "Ghetto", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!